

SXEDIO.724

21.12.1963: Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΕΡΜΟΥ, ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ. ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΠΥΡΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ Η ΤΟΥΡΚΑΛΛΑ ΣΑΛΙΧΕ ΧΑΣΑΝ, ΑΛΛΩΣ ΤΖΕΜΑΛΙΕ ΚΑΙ Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΖΕΚΚΙ ΧΑΛΗΛ

Όσο ο Υπουργός Εσωτερικών Πολύκαρπος Γιωρκάτζης και οι περί αυτόν ενέτειναν όλο και περισσότερο στα τέλη του **1963**, με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Μακαρίου, την προετοιμασία της οργάνωσης ΑΚΡΙΤΑΣ, για το ενδεχόμενο δυναμικής αντιμετώπισης τουρκικής αντίδρασης-όπως υποστήριζαν- στα σχέδια για τροποποίηση του Συντάγματος, άλλο τόσο ετοιμάζονταν και οι Τούρκοι ενισχύοντας την οργάνωση TMT την οποία είχε αναδιοργανώσει ο Ραούφ Ντενκτάς.

Για τις δυο οργανώσεις υπήρχε αρκετός οπλισμός ή μεταφερόταν μυστικά από το εξωτερικό: Από την Ελλάδα και άλλες αραβικές χώρες για τους Έλληνες και την Τουρκία και το Λίβανο μέσω πλοιαρίων μυστικά, από τους Τούρκους, στη διάρκεια της νύκτας στα Κόκκινα και τον Λιμνίτη στις βόρειες ακτές της νήσου.

Έτσι οι δυο πλευρές οδηγούνταν ολοταχώς προς τη σύγκρουση, η οποία δεν βράδυνε καθόλου να ρθει, ιδιαίτερα μετά την υποβολή των προτάσεων για συνταγματικές μεταρρυθμίσεις από το Μακάριο προς τον Κουτσιούκ στις **29 Νοεμβρίου 1963**.

Με τις προτάσεις ο Πρόεδρος Μακάριος εισηγείτο μεταξύ άλλων κατάργηση του δικαιώματος βέτο του Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, κατάργηση των χωριστών πλειοψηφιών για έγκριση των Νόμων και των χωριστών Δήμων, που αποτελούσαν συνεχές σημείο τριβής, ως και ενοποίηση της δικαιοσύνης, της αστυνομίας με τη χωροφυλακή και καθιέρωση της αναλογίας συμμετοχής Ελλήνων και Τούρκων στη δημόσια υπηρεσία ανάλογα με τον πληθυσμό

των δυο κοινοτήτων αντί **70:30**.

Με την υποβολή των συνταγματικών προτάσεων προς τους Τούρκους τα πράγματα έφθαναν σε σημείο χωρίς επιστροφή και η καχυποψία κορυφωνόταν.

Σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο, γράφει ο Γλαύκος Κληρίδης στα απομνημονεύματά του κάτω από τον τίτλο "Η Κατάθεση μου", ο Γιωρκάτζης πληροφορήθηκε από πράκτορά του, που βρισκόταν στο περιβάλλον του Ραούφ Ντενκτάς, ότι οι Τούρκοι είχαν συγκεντρώσει **300** όπλα στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας και ήθελαν να τα διανεΐμουν σε ολόκληρη την Κύπρο.

Οι υποψίες του Γιωρκάτζη, προσθέτει ο Γλαύκος Κληρίδης, ενισχύθηκαν όταν οι Τουρκοκύπριοι υπουργοί υπέβαλαν στο Υπουργικό Συμβούλιο πρόταση να ενεργούν χωριστά οι Έλληνες και οι Τούρκοι αστυνομικοί, όταν ερευνούν αυτοκίνητα, γιατί, όπως έλεγαν, θα βελτιώνονταν οι διακοινοτικές σχέσεις, αν οι Τουρκοκύπριοι αστυνομικοί ερευνούσαν αυτοκίνητα που ανήκαν σε Τουρκοκυπρίους και οι Ελληνοκύπριοι αυτοκίνητα με Ελληνοκυπρίους επιβάτες.

"Αποτέλεσμα", προσθέτει ο Γλαύκος Κληρίδης, "ήταν μια μακρά συζήτηση, κατά την οποία ο κ. Γιωρκάτζης επέμενε σε μικτές περιπόλους και μικτές έρευνες κι έπεισε την πλειοψηφία του Υπουργικού Συμβουλίου να τον υποστηρίξει".

Ήταν σαφής η προσπάθεια των Τουρκοκυπρίων. Ήθελαν με αυτό τον τρόπο να διανεΐμουν τα όπλα σε όλη την Κύπρο ανεμπόδιστα, ώστε στη δεδομένη στιγμή, με βάση τα σχέδια τους για προώθηση της χωριστής διοίκησης τους, να έχουν άμυνα στους κυριότερους θύλακες όπως στη Λεμεσό, τη Λάρνακα, την Αμμόχωστο και την Πάφο.

Όμως ο αρχηγός της TMT αυτή την περίοδο Κεμάλ Κιοσκιούν, **45** χρόνων, ένας συνταγματάρχης του τουρκικού στρατού, ο οποίος έφθασε στην Κύπρο ως διπλωμάτης της τουρκικής πρεσβείας, που είχε έλθει στην Κύπρο στις **3** Οκτωβρίου **1962** και πήρε το ψευδώνυμο "Μποζκούρτ"

(οι μυστικές υπηρεσίες του Γιωρκάτζη είχαν γίνει κυριολεκτικά η σκιά αυτού του ανθρώπου αυτή την περίοδο και γνώριζαν κάθε ενέργεια, κίνηση και διαταγή του) έδωσε οδηγίες στους Τούρκους να μη σταματούν για έρευνα στα σημεία ελέγχου της αστυνομίας ή και αν τους σταματούσαν να αρνούνταν έρευνα.

Μια τέτοια περίπτωση συνέβη στις αρχές Δεκεμβρίου **1963** στον Τακτακαλά, παρά το Σωματείο Ολυμπιακός, με αποτέλεσμα να απειληθούν επεισόδια.

Αυτό όμως δεν θα κρατούσε για πολύ και σε λίγο θα έφερνε τη σύγκρουση τις επόμενες εβδομάδες.

Ένα αστυνομικό αυτοκίνητο με το λοχία Αργύρη Θεοφάνους και τρεις άλλους αστυνομικούς, μεταξύ των οποίων κι ο άλλοτε σύντροφος του Γρηγόρη Αυξεντίου, αστυνομικός Αυγουστής Ευσταθίου, πραγματοποιούσε συνήθη περιπολία στις ανατολικές συνοικίες της Λευκωσίας.

Ήταν γύρω στη **1.30** όταν το αυτοκίνητο "Βόξολ" με τους τέσσερις αστυνομικούς έφθασε στη διαταύρωση της οδού Ερμού με την οδό Ορχανιέ όταν πρόβαλαν τρέχοντας δύο αυτοκίνητα, και προσπαθούσαν να στρίψουν προς την οδό Ερμού.

Η αστυνομική περίπολος κάτι υποψιάστηκε και αποφάσισε να ελέγξει τους επιβάτες των δύο αυτοκινήτων. Έτσι τους έκλεισε το δρόμο. Σταμάτησαν.

Ο Αργύρης Θεοφάνους κατέβηκε από το αυτοκίνητο του και αφού προχώρησε προς αυτούς κάλεσε τον οδηγό του πρώτου αυτοκινήτου, μέσα στο οποίο βρισκόταν ακόμα ένας άνδρας και τρεις γυναίκες στο πίσω κάθισμα, να του δώσει την άδεια και την ασφάλεια του οχήματος του για έλεγχο.

Ο οδηγός άρχισε να φωνάζει πως δεν ήταν εγκληματίας για να υποβληθεί σε έλεγχο από την Αστυνομία. Μαζί του άρχισαν να φωνάζουν και να βρίζουν τους αστυνομικούς και οι τρεις γυναίκες και οι άλλοι τέσσερις άνδρες που είχαν βγει στο μεταξύ από το δεύτερο αυτοκίνητο.

Ενώ όλα αυτά διαδραματίζονταν οι αστυνομικοί είδαν τη Σαλιχέ Χασάν, μια από τις τρεις γυναίκες, οι

οποίες βρίσκονταν μέσα στο αυτοκίνητο, να έρχεται τρέχοντας από την οδό Μουζεβιζατέ.

Καθώς οι αστυνομικοί συζητούσαν σε έντονο ύφος με τους επιβάτες των δύο αυτοκινήτων, που αρνούνταν να υποβληθούν σε έλεγχο, η Σαλιχέ είχε πάει κρυφά και ειδοποίησε τους ομοθρήσκους της, που κατοικούσαν στα γύρω σπίτια, να ρθουν, για να εμποδίσουν την αστυνομία από του να κάμει το καθήκον της.

Πραγματικά σε λίγο αρκετοί Τούρκοι μαζεύτηκαν στη σκηνή του επεισοδίου.

Ο Αργύρης Θεοφάνους έβλεπε τον κίνδυνο να πλησιάζει γι' αυτόν και την ομάδα του. Εσπευσε στο αυτοκίνητο κι επικοινωνήσε αμέσως με την Αστυνομία Πύλης Πάφου στέλλοντας σήμα κινδύνου:

- **S.O.S**, θέλουμε επειγόντως ενισχύσεις διότι έχουμε φασαρίες με τους Τούρκους.

- Ερχονται αμέσως, ήταν η απάντηση από τον αστυνομικό σταθμό.

Για καλή τους τύχη εκείνη τη στιγμή περνούσε από την περιοχή ο αξιωματικός του Κυπριακού Στρατού Ανδρέας Στυλιανίδης και ο αστυνομικός Αυγουστής Ευσταθίου τον πλησίασε παρακαλώντας τον να μείνει μαζί τους για να τους βοηθήσει μέχρι να έλθουν οι ενισχύσεις.

Πρόθυμα ο Στυλιανίδης έμεινε μαζί τους. Είχε μαζί του και το πιστόλι του.

Όμως όσο προχωρούσε η ώρα ο τουρκικός όχλος γινόταν όλο και πιο απειλητικός. Θα μπορούσαν να τους υπερφαλάγγιζαν οποιαδήποτε στιγμή. Διέτρεχαν άμεσο κίνδυνο από το αγριεμένο πλήθος.

Ευτυχώς γι' αυτούς από τη γωνία του δρόμου φάνηκε το αστυνομικό λάντροβερ με τις ενισχύσεις. Ανάπνευσαν. Όχι όμως για πολύ. Γιατί οι ενισχύσεις που έφθασαν αποτελούνταν από τον Τούρκο αξιωματικό Οούζ, δύο Τούρκους Λοχίες και εννιά Τούρκους αστυνομικούς ως κι ένα Έλληνα Λοχία και δύο αστυνομικούς.

Ο Τούρκος αξιωματικός, αντί να στραφεί προς το

πλήθος και να προστατεύσει τους συναδέλφους του, τάβαλε με τον Λοχία Θεοφάνους και προσπάθησε μάλιστα να αποπλίσσει τον Ανδρέα Στυλιανίδη, αξιώνοντας να του δώσει το πιστόλι του.

Ο Αργύρης Θεοφάνους φοβήθηκε το χειρότερο. Έτσι έτρεξε στο αυτοκίνητο του κι έσπευσε να ζητήσει και άλλες ενισχύσεις. Ενώ αναχωρούσε ο Θεοφάνους, ο Στυλιανίδης πέταξε μέσα στο αυτοκίνητο του και το πιστόλι του.

Στο δρόμο ο Θεοφάνους συνάντησε τον αστυνόμο Λευκωσίας Μιχαλάκη Παντελίδη και του εξήγησε τι είχε συμβεί.

Επέστρεψαν μαζί στη σκηνή του επεισοδίου. Όμως όλοι οι αστυνομικοί είχαν αποχωρήσει προφανώς με οδηγίες του Τούρκου αξιωματικού.

Μόλις ο Αργύρης Θεοφάνους και ο Μιχαλάκης Παντελίδης κατέβηκαν από το αυτοκίνητο τους δέχθηκαν την επίθεση του τουρκικού όχλου που έκαμε και χρήση όπλων.

Ο αστυνόμος και ο Θεοφάνους ανέσυραν κάποια στιγμή τα όπλα τους και άρχισαν να απαντούν στους πυροβολισμούς των Τούρκων που ρίχνονταν αδιάκριτα εναντίον τους.

Στην ανταλλαγή των πυροβολισμών σκοτώθηκε η Σαλιχέ Χασάν, άλλως Τζιεμαλιέ και ο Ζεκκί Χαλίλ, από τη Λευκωσία.

Η "μάχη" επαιρνε μάκρος και οι Έλληνες αστυνομικοί κινδύνευαν να μείνουν χωρίς πυρομαχικά. Ο Αστυνόμος Παντελίδης κάλεσε το Θεοφάνους και μαζί κατευθύνθηκαν προς τον Αστυνομικό Σταθμό Πύλης Πάφου. Ενώ όμως κατευθυνότινα προς το σταθμό ο Παντελίδης διέταξε γενικό συναγερμό της αστυνομίας Λευκωσίας.

Ο Αργύρης Θεοφάνους σε έκθεση του στην τότε Επιτελήρχη της Οργάνωσης "Ακρίτας" Νίκου Κόση ανέφερε αργότερα για το επεισόδιο:

"Ονομάζομαι Αργύρης Θεοφάνους και υπηρετώ στην Αστυνομική Δύναμη Κύπρου. Φέρω το βαθμό του Λοχία κι υπηρετώ στην Αστυνομία Πύλης Πάφου, στο

Τμήμα Προλήψεως Εγκλημάτων.

" Στις **20** Δεκεμβρίου **1963**, ημέρα Παρασκευή, ανέλαβα καθήκον από τις **18.00**. Μαζί μου ανέλαβαν καθήκον κι οι εξής αστυνομικοί: **P. Δώρος, P. 1720** Αυγουστής Ευσταθίου και **P. 1686** Ομηρος.

" Στις **18.05** μαζί με τους πιο πάνω αστυνομικούς πήγαμε στη Σχολή Τυφλών για ν' αναλάβουμε την προστασία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, ο οποίος θα παρευρισκόταν στη γιορτή της Σχολής Τυφλών.

" Επίσης θα ερχόταν ο Τούρκος Υπουργός Υγείας κ. Νιαζή Μανιέρα.

" Όταν φθάσαμε στη Σχολή Τυφλών συνάντησα την κ. Λία Τσεριώτου, η οποία μου υπέδειξε πού θα καθόταν ο Αρχιεπίσκοπος κι' ο Μανιέρα και πού θα στέκονταν οι Τούρκοι.

" Εγώ τοποθέτησα τους αστυνομικούς σε κατάλληλες θέσεις για να μπορούν να δώσουν προστασία στον Εθνάρχη μας.

" Η γιορτή τέλειωσε στις **20.30** κι' όταν έφυγαν όλοι οι επίσημοι, εγώ μαζί με τους υπόλοιπους αστυνομικούς συνεχίσαμε την περιπολία με το αστυνομικό αυτοκίνητο τύπου " Βώξολ" υπ' αριθμόν **A 488** στη Λευκωσία και τα προάστεια.

" Στη Λευκωσία περιπολούσαμε και στον τουρκικό τομέα.

" Εκείνο το βράδυ είχα μαζί μου και δύο Τούρκους αστυνομικούς, τους **P. 1402** και **P.2522** Κουπηλάϊ και Χουσεϊν, τους οποίους έστειλα να περιπολούν πεζή στον τουρκικό τομέα.

" Κατά τις **22.00** περίπου περνώντας από τον Ολυμπιακό, πήρα μαζί μου και τον Κόκον, ο οποίος είχε στην κατοχή του ένα οπλοπολυβολο τύπου Μαρσίπ.

" Αφού περιπολήσαμε σ' ολόκληρη τη Λευκωσία, τον τουρκικό κι' Ελληνικό τομέα, όπως επίσης και τα προάστεια, γύρω στις **12** φθάσαμε σε κάποιο νυκτερινό κέντρο όπου πήραμε ένα ποτό και ξεκουραστήκαμε για λίγο.

" Κατά τη **01,00** της **21** Δεκεμβρίου **1963** βγήκαμε

από το κέντρο και συνεχίσαμε την περιπολία μας.

" Πήραμε την οδό Λήδρας και κατεβήκαμε προς την οδό Ερμού. Πέρασαμε από τη Δημοτική Αγορά και φθάσαμε στη διασταύρωση της οδού Ερμού με την Ορχανιέ.

" Εκεί πρόσεξα ότι δυο αυτοκίνητα, το πρώτο μάρκας " Ζέφυρ" ή " Κόνσουλ", και το δεύτερο " Φολκσβάκεν" ερχόμενα από την οδό Ορχανιέ, προσπαθούσαν να στρίψουν και να εισέλθουν στην οδό Ερμού.

" Η ώρα ήταν **01.30** περίπου.

" Εγώ, επειδή θεώρησα ως ύποπτα τα δυο αυτοκίνητα, θεώρησα σωστό να τα ελέγξω και γι' αυτό τους έκλεισα το δρόμο με το αστυνομικό αυτοκίνητο.

" Αμέσως κατέβηκα κάτω κι' επειδή ήμουν με πολιτικά ρούχα, δεικνύοντας προς τον οδηγό του πρώτου αυτοκινήτου την ταυτότητά μου, ως Αστυνομικού Λοχία, του είπα να μου δώσει την άδεια οδηγού, την ταυτότητα του και την ασφάλεια του οχήματος του για έλεγχο.

" Μέσα στο αυτοκίνητο αυτό καθόντουσαν επίσης ένας άνδρας δίπλα από τον οδηγό και τρεις γυναίκες πίσω.

" Αυτός που καθόταν δίπλα από τον οδηγό, αφού κατέβηκε από το αυτοκίνητο λέγοντας μου:

"- Δεν είμαστε εγκληματίες για να ζητάτε να μας ελέγξετε.

" Εγώ του απάντησα:

"- Εμείς κάνουμε το καθήκον μας ως αστυνομικοί και τίποτ' άλλο.

" Στο μεταξύ κατέβηκαν από το αυτοκίνητο όλοι οι επιβάτες και των δυο αυτοκινήτων και προχώρησαν προς το μέρος μας. Ήσαν όλοι Τούρκοι- έξη άνδρες και τρεις γυναίκες.

" Όταν ζήτησα για δεύτερη φορά να τους πείσω να δεχθούν νόμιμο έλεγχο, αυτοί άρχισαν να μας βρίζουν σε οργίλο ύφος και μάλιστα ο ένας απ αυτούς είπε τα εξής προς τον Αυγουστήν Ευσταθίου: Εσένα πε

Κουμπάρος, ξέρω σε τζιαι ύστερα που λλίες μέρες να κανονίσω.

" Ο Αυγουστής Ευσταθίου αποτεινόμενος προς αυτόν του είπε:

"- Για να μου μιλάς έτσι, σημαίνει πως δεν γνωρίζεις ποιος είμαι.

" Αυτή τη στιγμή πρόσεξα ότι ενώ η Τζιεμαλιέ που βρισκόταν προηγουμένως μέσα στο πρώτο αυτοκίνητο, ερχόταν από τα τούρκικα, από την οδό Μουζουβιζατέ.

" Αντιλήφθηκα πως αυτή είχε ειδοποιήσει τους Τούρκους που κατοικούσαν στην περιοχή να ρθουν και να δημιουργήσουν φασαρία μαζί μας.

" Είπα τότε στους αστυνομικούς μου να προσέχουν, διότι υπάρχει φόβος να υποστούμε ξαφνική επίθεση κι έπρεπε να ετοιμασθούμε για κάθε ενδεχόμενο.

" Υστερα πήγα στο αστυνομικό αυτοκίνητο κι έδωσα το εξής σήμα στην Αστυνομία Πύλης Πάφου: **S.O.S.** αποστείλατε μου επειγόντως ενισχύσεις, διότι έχω φασαρίες με τους Τούρκους.

" Από το Κέντρο Ελέγχου μου απάντησαν ότι μου στέλλονταν ενισχύσεις.

"Όταν κατέβηκα από το αυτοκίνητο, είδα ότι μαζεύτηκαν περί τους **100** Τούρκοι, οι οποίοι μας ύβριζαν και μας προκαλούσαν συνέχεια.

" Σε λίγο έφθασαν κι οι ενισχύσεις τις οποίες ζήτησα. Αλλά εκπλάγηκα πολύ γιατί μου έστειλαν ένα Τούρκο Λοχία, ονόματι Τοργκούτ, δυο Τούρκους αστυνομικούς κι ένα Έλληνα.

" Σε λίγο κατέφθασε στη σκηνή του επεισοδίου κι ο ανθυπαστυνόμος Οούζ, μαζί με Τούρκους αστυνομικούς κι ένα Έλληνα, τον **1600** Σταυρή.

"Ενώ οι ύβρεις κι οι προκλήσεις των Τούρκων συνεχιζόντουσαν είδα τον Ανθυπολοχαγό του Κυπριακού Στρατού Ανδρέα Στυλιανίδη να έρχεται προς το μέρος μου. Στη μέση του είχε ένα πιστόλι.

" Οι Τούρκοι το είδαν κι' είπαν στον Υπαστυνόμο

Οούζ να τον συλλάβει διότι οπλοφορούσε.

" Πράγματι ο Οούζ ήλθε προς το μέρος του Στυλιανίδη και προσπάθησε να τον ερευνήσει.

" Εγώ μπήκα τότε στη μέση κι' είπα στον Οούζ τα ακόλουθα: Κύριος της όλης κατάστασης εδώ είμαι εγώ και δεν θα επιτρέψω να μεγαλώσει η ένταση.

" Ο Ανδρέας Στυλιανίδης βρήκε τότε την ευκαιρία και πήγε ν' αφήσει το πιστόλι του μέσα στο αστυνομικό μου αυτοκίνητο, στο οποίο υπήρχε και το Μαρσίπ. Ο Οούζ τον είδε και πήγε, άνοιξε τη μπροστινή πόρτα του αυτοκινήτου μου κι έσκυψε να πάρει το πιστόλι.

" Εγώ τότε χωρίς να χάσω καιρό, εμπόδισα τον Οούζ ενώ παράλληλα μπήκα στο αυτοκίνητο και ξεκίνησα να φύγω.

" Μέσα στο αυτοκίνητο καθόταν κι ο Κόκος και κρατούσε το Μαρσίπ.

" Άφησα τους υπόλοιπους αστυνομικούς μου στη σκηνή κι' εγώ μαζί με τον Κόκο κατευθυνθήκαμε προς τη διεύθυνση της Πύλης Αμμοχώστου.

" Καθ' οδόν συνάντησα τον Αστυνόμο Λευκωσίας Μιχαλάκη Παντελίδη και του εξήγησα τι συνέβαινε. Επίσης κατέβηκε ο Κόκος από το αυτοκίνητο μου και μπήκε σ' εκείνο του κ. Παντελίδη κι' επιστρέψαμε στη σκηνή του επεισοδίου.

" Πήγαινε μπροστά ο Αστυνόμος κι ακολουθούσα εγώ.

" Μόλις φθάσαμε στη σκηνή των επεισοδίων πρόσεξα ότι όλοι οι Αστυνομικοί κι οι δικοί μου κι οι Τούρκοι είχαν εξαφανισθεί από την περιοχή αυτή κι ότι μόνον ο Τουρκικός όχλος βρισκόταν εκεί.

" Εκεί επίσης και τα δυο αυτοκίνητα που είχαν σταματήσει βρίσκονταν όπως τα άφησα.

" Κατέβηκα από το αυτοκίνητο μου, το οποίο άφησα σκοπίμα να εργάζεται και με τα φώτα αναμμένα.

" Το ίδιο έκαμε κι' ο κ. Παντελίδης.

" Η ώρα ήταν ακριβώς 02.15.

" Μόλις κατέβηκα από το αυτοκίνητο δέχθηκα

άγριο ξυλοδαρμό από τον όχλο.

" Με κτυπούσαν ανηλεώς και κτηνωδώς σ' όλα τα μέρη του σώματος μου.

" Σε μια στιγμή άκουσα τον Αστυνόμο να φωνάζει να σταματήσουν γιατί ήμουν αστυνομικός.

" Ο Αστυνόμος φορούσε στολή. Εγώ τότε κατόρθωσα τρέχοντας να διαφύγω προς το αυτοκίνητο μου οπότε άκουσα μια ριπή αυτομάτου όπλου να ρίχνεται εναντίον μας από το μέρος που ήταν σταθμευμένα τα δυο τουρκικά οχήματα.

" Εσυρα τότε κι εγώ το υπηρεσιακό μου πιστόλι κι άρχισα να πυροβολώ προς το μέρος που ήσαν τα αυτοκίνητα των Τούρκων. Το ίδιο έκανε κι ο Αστυνόμος.

" Είδα μια γυναίκα κι' έναν άνδρα να πέφτουν στην άσφαλτο. Η γυναίκα αυτή ήταν η Τζιεμαλιέ ενώ ο ο Τούρκος ήταν κάποιος ονόματι Ζεκκί Χαλήλ.

Σε κάποιο στάδιο ο Αστυνόμος Παντελίδης μου φώναξε:

"- Γρήγορα, τρέξε να πάμε στην Αστυνομία.

" Αφήσαμε το όχημά μας και τον Κόκο για να μας καλύψει για να πάμε στην Αστυνομία.

" Όταν προχωρήσαμε κάπου **100** μέτρα τρέχοντας, είδα να έρχεται από απέναντι μας, κρατώντας ανά χείρας περίστροφο, ο Οούζ.

" Εγώ προς στιγμή νόμισα πως θα μας πυροβολούσε, αλλά πλησίασε τον αστυνόμο και του είπε ότι είχε παράπονο από μένα.

" Εμείς πήραμε το Λάντροβερ του Οούζ και με οδηγό τον αστυνομικό Σταυρή, αρ **1600** φύγαμε ολοταχώς για την Αστυνομία της Πύλης Πάφου, διασχίζοντας με ιλιγγιώδη ταχύτητα την οδό Ερμού προς την οδό Πάφου.

" Καθ' οδόν ο Αστυνόμος διέταξε, μέσω του ασυρμάτου γενικό συναγερμό ολόκληρης της αστυνομικής δύναμης της Λευκωσίας.

" Όταν φθάσαμε στον αστυνομικό σταθμό ο κύριος Παντελίδης με διέταξε να κατευθυνθώ προς την οπλαπήκη. Εκαμα ότι με διέταξε.

" Όταν φθάσαμε στο σταθμό πρόσεξα ότι οι Τούρκοι αστυνομικοί ήσαν περισσότεροι από τους Έλληνες.

" Ο κ. Παντελίδης άνοιξε την οπλαποθήκη και μπήκα μαζί του μέσα. Σπάσαμε την κάσα που περιείχε όπλα Στέρλιγκ κι' άρχισα να ετοιμάζω ένα.

" Εκείνη τη στιγμή πρόσεξα ότι η οπλαποθήκη είχε γεμίσει με Έλληνες και Τούρκους που προσπαθούσαν να οπλιστούν.

" Τους έδιωξα όλους απειλώντας τους με το αυτόματό μου. Υστερα φάναζα ένα, ένα τους Έλληνες αστυνομικούς και τους έδωσα οπλισμό".